

РЕШЕНИЕ

№ 15568
София, 13.12.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на пети декември две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА ДОБРЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ВИОЛЕТА ГЛАВИНОВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар
на прокурора
от председателя
по адм. дело № 8180/2017.

Николина Аврамова
Антоанета Генчева
ДИАНА ДОБРЕВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Я. Христова, подадена срещу решение № 57 от 12.05.2017 г. по адм. дело № 72/2017 г. по описа на Административен съд - Сливен. С него е отхвърлена жалбата на лицето против решение № РД-15-241/17.02.2017 г. на кмета на община Сливен за частичен отказ за предоставяне на информация по реда на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на обжалваното решение поради допуснатото нарушение на материалния закон и нарушение на съдопроизводствените правила - отменителни касационни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго по съществуващото на спора с уважаване на жалбата, като се претендира присъждане и на съдебни разноски.

Ответната страна по касационната жалба - кметът на община Сливен оспорва същата като неоснователна чрез депозиран писмен отговор по реда на чл. 163, ал. 2 във връзка с чл. 228 от АПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, пето отделение, след като прецени допустимостта на касационната жалба и наведените отменителни основания, и с оглед на чл. 218 от АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, а разгледана по същество е основателна.

Административният съд - Сливен е бил сезиран с жалба срещу решение № РД-15-241/17.02.2017 г. на кмета на община Сливен за частичен отказ за предоставяне на информация по реда на ЗДОИ.

В мотивите на съдебното решение е обсъдена фактическата обстановка по спора, а именно, че производството пред административния орган е започнало по повод заявление вх. № 9400-2142/03.02.2017 година. С него е поискано предоставяне на информация относно:

1. Колко общо разрешения за строеж са издадени от община Сливен за 2013 г.;
2. изр. първо: Колко са разрешенията да строеж през м. 09.2012 г.;
2. изр. второ: Бих желала да получа достъп до тези разрешения за строеж.

Информацията е поискана под формата на преглед на място и копия на избрани страници.

Административният орган е предоставил на Христова справка за броя на издадените разрешения за строеж през 2012 г. и конкретно за м. 09.2012 г., но е постановил отказ за достъп до исканата информация по изречение второ на т. 2. Приел е, че исканата информация е извън приложението на ЗДОИ, понеже не отговаря на изискванията на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, за да бъде квалифицирана тя като обществена. Според органа тази информация не е обществено значима, отнася се до предоставяне на услуга по отношение на частни субекти (трети лица), чиито данни дори да бъдат заличени, самото разрешение за разлика от регистъра съдържа подробно описание на бъдещата инвестиция, което също представлява лична информация. Освен това кметът се е позовал на разпоредбите на чл. 8, ал. 1 от ЗДОИ, чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ във връзка с чл. 149 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и е счел, че има друг ред за предоставянето на информацията.

Административният съд - Сливен е приел, че е сезиран с процесуално допустима жалба, като подадена в срок и от надлежна страна, а по съществуващото на спора е счел, че тя е неоснователна, съответно, че административният акт е законосъобразен. Първото съображение на съда да сподели аргументите на административния орган са относно характера на посочената информация, която не е обществена, не е свързана с обществения живот в страната и не дава възможност да съставят мнение на гражданите на задължените по закон субект. Процесната информация е с частен характер, а именно отнася се до осъществяване на строежи от трети лица и освен това заявителят няма качеството на заинтересовано лице по смисъла на ЗУТ. При наличие на правен интерес жалбоподателката би могъл да предяви претенциите си и да се защити по реда на ЗУТ, но не и да събира доказателства за това по реда на ЗДОИ.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е неправилно постановено, като не могат да бъдат приети като обосновани двете съображения на първоинстанционния съд.

Законът за достъп до обществената информация регламентира един от правните способности за упражняване на правото на достъп до информация. В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е дадена легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът разрешава. За тази информация законодателят е създал и изричното задължение на задължените по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ правни субекти да я предоставят. Същият не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Неправилно е прието от съда, че по отношение на заявителя в ЗУТ се съдържа друг ред за достъп до информация и това изключва приложението на ЗДОИ. Само на тези, на които законът е признал качеството на заинтересовани страни по смисъла на чл. 131 от ЗУТ, компетентните органи имат задължението да предоставят съответната информация. Това е така, понеже те са участници в съответното административно производство и задължението за предоставяне на информация е проява на установения в чл. 12, ал. 2 АПК общ принцип на достъпност, публичност и прозрачност.

По делото безспорно се установява, че жалбоподателката няма качеството на заинтересована страна по смисъла на посочената разпоредба по отношение на проведени между третите лица и компетентни органи на общината административни производства, свързани с издаването на необходими строителни книжа. С оглед на това ЗУТ е неприложим и не е налице друг ред за достъп до искана информация, ако тя е обществена.

За да е обществена информацията по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, следва да са налице двете кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Със заявлението са поискани документи (разрешения за строеж), които са различни по своето съдържание, но са официални по смисъла на чл. 10 от ЗДОИ и се ползват с материална и формална доказателствена сила. Същите са издадени по повод развитото се административно производство между общината и третите лица. Разрешенията за строеж отговарят на изискванията на чл. 11 от ЗДОИ, а именно имат характер на документи, съдържащи служебна обществена информация, т. е. такава, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Преценката на първоинстанционния съд относно законосъобразността на административния акт е неправилна, поради което решението му следва да се отмени, като преписката се върне на административния орган за ново произнасяне. При това следва да се изследва наличието на фактическия състав на посочените разпоредби и да се обосноват фактически и правни основания за издаването на административен акт по процесното заявление на Христова.

С оглед изхода на делото, следва да бъде уважено искането за присъждане на съдебни разноски на касатора като доказано по основание и своевременно заявено, в размер на 500 лева, представляващо договореното и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Съобразно изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 57 от 12.05.2017 г. по адм. дело № 72/2017 г. по описа на Административен съд - Сливен и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ по жалба на Я. Христова решение № РД-15-241/17.02.2017 г. на кмета на община Сливен за частичен отказ за предоставяне на информация по реда на Закона за достъп до обществена информация.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по искането за предоставяне на обществена информация.

ОСЪЖДА община Сливен да заплати на Я. Христова сумата от 500 (петстотин) лева разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.